

Ikt. sz.: NJB-42/12-4/2022.

NJB-7/2022. sz. ülés
(NJB-7/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2022. november 15-én, kedden, 11 óra 01 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az egyes törvények bürokráciacsökkentéssel és jogharmonizációval összefüggő módosításáról szóló T/1847. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Határozathozatal</i>	6
<i>A sajátos nevelési igényű gyermekek utazási költségtérítési támogatásának emeléséről szóló H/1574. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	6
<i>Z. Kárpát Dániel bevezetője</i>	6
<i>Hozzászólások</i>	8
<i>Határozathozatal</i>	12
<i>A családi pótlék családi kártyán történő folyósításáról szóló határozati javaslat (H/1911. szám) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	13
<i>Z. Kárpát Dániel bevezetője</i>	13
<i>Hozzászólások</i>	14
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>Egyebek</i>	24
<i>Sebők Éva felvetése</i>	24
<i>Az ülés berekesztése</i>	25

Napirendi javaslat

1. Az egyes törvények bürokráciacsökkentéssel és jogharmonizációval összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1847. szám)
(Kormány - területfejlesztési miniszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A sajátos nevelési igényű gyermekek utazási költségtérítési támogatásának emeléséről szóló határozati javaslat (H/1574. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. A családi pótlék családi kártyán történő folyósításáról szóló határozati javaslat (H/1911. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság alelnöke

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Pesti Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
Nacsa Lőrinc (KDNP), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Sztojka Attila (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Sebők Éva (Momentum)
Varga Ferenc (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Kovács Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke Nacsa Lőrincnek (KDNP), a bizottság alelnökének
Horváth László (Fidesz) Sztojka Attilának (Fidesz)
Dr. Mészáros Lajos (Fidesz) Pesti Imrének (Fidesz), a bizottság alelnökének

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Latorcai Csaba, a Miniszterelnökség államtitkára, területfejlesztési miniszterhelyettes
Z. Kárpát Dániel országgyűlési képviselő (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 01 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, üdvözlök mindenkit. Üdvözlöm a bizottság megjelent tagjait, meghívott vendégeinket és az Országgyűlés Hivatalának dolgozóit, akik segítik a munkánkat. Megkezdjük a mai napi munkánkat, hiszen 11 óra van. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Néhány helyettesítés van, amit most ismertetnék. Kovács Sándor alelnök urat Nacsa Lőrinc képviselő úr fogja helyettesíteni. Horváth László képviselő urat Sztojka Attila, dr. Mészáros Lajos képviselő urat pedig Pesti Imre képviselő úr helyettesíti.

Gondolom, mindenki megkapta a kiküldött napirendi pontokat. Négy napirendi pontot fogunk tárgyalni, köztük természetesen az egyebeket is. Szeretném megkérdezni, hogy mindenki át tudta-e olvasni, értelmezni, mindenki megkapta-e. Ha igen, akkor szavazásra teszem fel a kérdést: ki az, aki elfogadja a mai bizottsági ülésünk napirendjét? Kérem, ezt jelezzék! (Szavazás.) Úgy látom, ez egyhangú, ezért ellenpróbát nem is kérek.

Az egyes törvények bürokráciacsökkentéssel és jogharmonizációval összefüggő módosításáról szóló T/1847. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Megkezdjük a kiküldött napirendi pontjaink megtárgyalását, és rátérünk az első napirendi pontra. Az első napirendi pont a meghívó alapján is az egyes törvények bürokráciacsökkentéssel és jogharmonizációval összefüggő módosításáról szóló T/1847. számú törvényjavaslat részletes vitája. Itt ragadnám meg az alkalmat, hogy a kormány képviselőjében köszöntsem dr. Latorcai Csaba miniszterhelyettes urat és munkatársait.

A részletes vita első szakaszát megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban foglalt követelményeknek. Elsőként a kormány képviselőjének adnám meg a szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Nem szaporítanám a szót. Álláspontunk szerint megfelel.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai részéről a vita ezen szakaszában kíván-e bárki hozzászólni. (Senki sem jelentkezik.) Amennyiben nincs hozzászólás, ha jól látom, a részletes vita első szakaszát le is zárom.

A képviselői módosító javaslatok megtárgyalása következik. A kiosztott háttéranyag alapján fogunk dolgozni. A háttéranyag, amint azt láthatták és olvashatták, egyetlen pontból áll mindösszesen, amely Harangozó Tamás képviselő úr módosító javaslatát tartalmazza. A kormány álláspontját kérdezem ismét. A kormány támogatja-e a módosító javaslatot?

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Egyelőre tárcáálláspontot tudok mondani. Tisztelt Bizottság! Nem támogatja a tárca a módosító indítványt.

ELNÖK: Köszönöm a kiegészítést. A vitát ezennel megnyitom. Ki kíván hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben senki nem kíván hozzászólni, ha jól látom, szavazásra teszem fel a kérdést, miután természetesen a módosító javaslat megvitatását lezártam.

Határozathozatal

Ki az, aki a módosító javaslatot támogatja? *(Szavazás.)* Négy igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tíz nem.

Megállapítom, hogy a bizottság nem támogatta a módosító javaslatot. Mivel a bizottság részéről több módosító javaslat beérkezését nem látom és nem érzékelem, ezért újabb szavazások következnek.

Szavazás következik a részletes vita lezárásáról. Ki az, aki a részletes vita lezárását támogatja? *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Egy. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három. A bizottság ezzel lezárta a részletes vitát.

Végül a bizottság jelentéséről fogunk szavazni. Ki az, aki támogatja a bizottság jelentésének benyújtását, amely tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Kettő nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodás.

A bizottság így döntött a jelentés benyújtásáról, amely természetesen meg fog történni. Tájékoztatom a bizottságot, hogy bizottsági előadó, illetve kisebbségi előadó állítására lenne lehetőség, amennyiben lett volna vita. Mivel nem volt vita, ezért okafogyott ez a kérdés.

A napirendi pont tárgyalását lezárom, és köszönöm szépen a kormány képviselőinek a jelenlétet. *(Dr. Latorcai Csaba és munkatársai elhagyják a termet.)*

A sajátos nevelési igényű gyermekek utazási költségtérítési támogatásának emeléséről szóló H/1574. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Megkezdjük a második napirendi pontunk tárgyalását. A sajátos nevelési igényű gyermekek utazási költségtérítési támogatásának emeléséről szóló H/1574. számú határozati javaslat következik. Itt a tárgysorozatba vételről döntünk.

Köszöntöm Z. Kárpát Dániel képviselő urat, a napirendi pont előterjesztőjét, és meg is adnám neki a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. Kárpát Dániel bevezetője

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Örülök, hogy itt lehetek, és ezt a szó fizikai értelmében is mondom, hiszen 9.30-kor kezdődött a Vállalkozásfejlesztési Bizottság ülése, ahol a magyar kvótáról szóló javaslatomat nem tudtam teljes mértékben megvédeni, hiszen a zárszó előtt át kellett jönnöm ebbe a bizottsági helyiségbe, eközben 10 órától egy gazdasági bizottsági ülés is zajlik, ahol tag vagyok, 11 órától pedig a Népjóléti Bizottság ülése. Tehát az az elvárás egy ellenzéki képviselővel szemben, hogy három helyen tartózkodjon fizikailag egy időpontban, ami nonszensz.

Ez egy annyira fontos javaslat, ami most önök előtt fekszik, hogy én fölálltam a magyar kvótás javaslat védelme közben, otthagytam ezt a javaslatot, és átjöttem ide ezért. Ezt azért tartottam fontosnak elmondani, mert az ember nem szeret priorizálni a felvetései, javaslatai között. Az is a magyar munkavállalókkal foglalkozik, családokat érint, de alapvetően, amikor családokról, gyermekekről van szó, én azokat a felvetéseket igyekszem a sor legeslegelejére tenni, ezért most itt vagyok, és örülök, hogy végre tárgyalhatjuk ezt a javaslatot.

Voltak köztünk polémiák, hogy a harminc napon belül és a harminc nap múlva között milyen értelmezési lehetőségek vannak. Végül feloldottuk ezt a problémát úgy, hogy itt és most tárgyalhatjuk ezt a javaslatot.

Magyarországon nemcsak a sajátos nevelési igényű gyermekek száma az, ami rohamosan nő, hanem az intézményrendszerben fellelhető problémák tömege is elképesztően, és bár nem mindenki szereti ezt kimondani, de ennek elsődleges oka az az elképesztő szakemberhiány, amivel szemben ugyanakkor lehetne tenni.

Ez majd egy másik javaslat tárgya lesz, és ezt is hozom a bizottság elé, ugyanakkor az érintett családok, akik sajátos nevelési igényű gyermeket nevelnek, most halmozott problémákkal kell hogy szembesüljenek.

Egyrészt szembesülnek az elképesztően megugrott üzemanyagárakkal. Másrészt szembesülnek azzal, hogy a 27 százalékos büntetőadó-jellegű áfát az alapvető élelmiszeren, a gyermeknevelési cikkekben az ő gyermekeik esetén fokozott szinten kell megfizetni és adott esetben sokkal tovább, ha olyan gyermekápolási szerekre, készítményekre és cikkekre, termékekre is szükség van, amelyek adott esetben a klasszikus családtervezés fázisában mondjuk még csak két-három évre tervezettek.

Ezek az elképesztően elszabadult árak azzal találkoznak, hogy a családi pótlék összege régen befagyott, a különböző, a helyzetre kitalálta támogatási formák összege vagy nőtt, vagy nem nőtt. Vagy követi az inflációt, vagy nem követi.

Éppen ezért ez a javaslat, ami önök előtt fekszik, az utazási költségtérítés tisztességes szintre emelése abszolút életszerű. És itt ülnek a teremben azok is, akik az ötletgazdái és kidolgozói ennek, és valódi érintett családoktól származik ez a javaslat, nem politikusoktól, nem tőlem. Nem én vagyok az, aki az irodájában leült, és kitalálta azt, hogy hogyan kell a sajátos nevelési igényű gyermekek gondjait megoldani, hanem beszélni kell, konzultálni, találkozni azokkal az érintettekkel, akik egészen elképesztő problémákkal küzdenek.

21 forintra lennének jogosultak egy kilométer, adott esetben kötelező és elkerülhetetlen utazás, a családtag szállítása közben. Mi ezt szeretnénk felemelni legalább 50 forintra.

Szeretném jelezni, hogy az alapjavaslat a tartós egészségkárosodással együtt élőkre is vonatkozott volna. Tehát adott esetben mondjuk egy olyan szituációra, amikor az érintett lakhelyén nem lelhető fel a szükséges egészségügyi intézmény, őt kezelésre szállítani kell, kötelező, de önök is a szociális törvény módosítása indoklása során elmondták azt, hogy önök szerint legalább annyira a család, a rokonok felelőssége a szociális ellátás, mint az államé.

Tessék! Itt van ez a javaslat önök előtt, amely lehetőséget és segítséget nyújt ahhoz, hogy az önök által említett - nem általam említett családtagok - ezt a feladatot el tudják látni. Ezzel, ha megemelik a költségtérítést, még egyáltalán nem oldódnak meg a problémáik, egy életszerűségi sebtapaszt kap ez a történet, de egyáltalán nem oldódik meg.

Én nagyon örülök annak, hogy bár a tartós egészségkárosodással élők esetében, ugye, nem éreztük ezt, de a sajátos nevelési igényű gyermekek esetén nyitottságot éreztünk olyannyira, hogy önök belemondták a kamerába, hogy támogatni fogják ezt a javaslatot, tehát adott esetben ünnepnappá is válhat ez, hiszen konszenzus születhet itt, a bizottságban erről a javaslatról. De a helyzet az, hogy kérem, gondoljanak majd a tartós egészségkárosodással élő idősebb honfitársainkra is, akik nem sajátos nevelési igényű gyermekek, de napi szintű problémákkal küzdenek, és hogy mit okoz az ő életükben az a nagyon alacsony kilométerdíj és költségtérítési lehetőség, amely tényleg csak a költségekről szól.

Ez nem egy segély, nem egy extra támogatás, de a gyermekek esetében az a kérésem, hogy ne legyen közöttünk vita. Vannak olyan szituációk, ahol életszerűségi és

korrektségi szempontok mentén nem lehet félrenézni. Ebben a kérdésben „á”-t vagy „b”-t kell mondani. Itt ülnek a teremben az ötletgazdák is, tessék majd a szemükbe nézni a szavazás után, ha esetleg nemet mondanának.

Én egészen biztos vagyok benne, hogy ha nem itt, a kamerák előtt lennénk és nem készülne bizottsági jegyzőkönyv, akkor ebben a kérdésben 100 százalékban meg tudnánk állapodni. Mindenki azt mondaná, hogy egy ilyen helyzetben lévő gyermek és családja nem külön adományra, hanem legalább arra az alapfokú támogatásra igenis jogosult, amely nélkül a család életben tartását nagyon nehéz ellátni.

Tehát az a kérésem, hogy legyenek közöttünk ilyen kegyelmi pillanatok, legyenek nemzeti minimumok, amikor azt mondják a frakciók pártállástól függetlenül, hogy ez egy fontos kérdés, ezt tudják támogatni. Az én dolgom képviselőként pedig az, hogy jelesül most éppen Pest megyéből, de más vidékekről is idehozzam valódi emberek valódi problémáit, az ezzel foglalkozó hangokat. Az a kérésem, hogy halljuk meg ezeket, és legalább legyen minden ciklusban néhány perc, amíg félre tudjuk tenni a pártzászlókat és az izmusokat, mert ez egy hallatlanul fontos kérdés. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úrnak a szóbeli kiegészítést. Mielőtt megadnám a szót, megnyitnám a vitát, azért engedjék meg, tisztelt bizottság, hogy tájékoztassam önöket, hogy mindamelllett, hogy én is éreztem a polémiát nyilván az előterjesztés kapcsán, ezért a történelmi hűség kedvéért meg kell hogy jegyezzem, hogy az előterjesztés tárgyalása mégiscsak szabályosan, a törvényi határidők keretein belül történik most is.

Tehát a bizottság nem terjeszkedett túl a törvényi lehetőségein.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Ezt nem vitattam, elnök úr a hozzászólásomban.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezt csak azért jegyzem meg, hogy ne maradjon senkiben olyan tüske vagy félreértés, hogy itt esetleg a bizottság nem jól végezné a munkáját. Ezennel a vitát megnyitom, és kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Komáromi Zoltán alelnök úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Az lenne a kérdésem, hogy évente ennek mekkora költségvetési vonzata van.

ELNÖK: Köszönöm.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Nagyon szívesen válaszolok, de úgy tudom, hogy csak a kör végén kaphatok szót, elnök úr.

ELNÖK: Így van. Ki kíván szólni? Sztojka képviselő úr, parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. A határozati javaslat ugyebár a sajátos nevelési igényű gyermekek utazási költségtérítéséről szól, és ez alapvetően egy kormányrendelet módosítására irányul.

Hogyha alapvetően megvizsgáljuk a kormányrendelet tartalmát, akkor rájövünk arra, hogy ez nemcsak a sajátos nevelési igényű gyermekekről szól. Ugyanakkor én azt gondolom, hogy nagyon komolyan meg kell fontolni, hogy egy ilyen kormányrendeletben, ahol sokféle gyermeket, sokféle nehézséggel küzdő gyermeket,

illetve családokat érintő kérdésköröket is próbált a kormányzat különböző módon, de támogatásban részesíteni, hogy ezekből célszerű-e kiemelni egy célcsoportot, amiről szakmai szinten kell beszélni.

Annál is inkább, mert én azt gondolom, hogy egy-egy személyi kör kiemelése beláthatatlan nehézségeket és szembenállásokat is eredményezhetne. Nem vitatva azt, hogy nyilván egy ilyen helyzetben, amit mostanában tapasztalunk, ami az energiaválságból adódó és ez a szankciós politika, aminek sajnos, Magyarország is kárát látja, hatást gyakorol a családokra, én azt gondolom, hogy mindenképpen mérlegelés szükséges e téren.

Annál is inkább, mert ugyan nem kifejezetten csak egy célcsoportra, de mindenkit érintően a magyar családokat védő intézkedéseket a kormányzat eddig is tett. Említhetném akár csak a benzinár-stopot, amely jóval alacsonyabb, mint a piaci ár, de említhetném akár a szállítás vonatkozásában a nagyon kiterjedt támogató szolgálati rendszert, amely úgyszintén a szállításban segídezhet a sajátos nevelési igényű gyermekek vonatkozásában is.

Összességében én azt látom, hogy alapvetően ez egy költségvetési kérdéskör, és ebből a szempontból a bizottságnak e téren nem feltétlenül gondolom, hogy időszerű lenne ennek a kérdéskörnek a vizsgálata vagy egyáltalán a tárgyalása. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. Sebők Éva képviselő asszony. Parancsoljon!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Egyrészt tisztelettel üdvözlök mindenkit, és szeretném Sztojka Attilát tájékoztatni az alábbiakról.

„Tisztelt Bizottság! Képviselőtársunk meg fog lepődni: nyitottságot fog találni a Fidesz-frakció részéről. Egy baj van, hogy azt a bizonyos lábat lábfejen lőtte, mielőtt idehozta. Ugyanis az előterjesztésben normál utazásiköltségtérítés-támogatás van, és a normál utazásiköltség-térítés 2021-ben a 3,1 milliárdból csinálna 6,2 milliárdot, és ebből csak az SNI-re 573 millió forintot fizettünk ki.

Tehát azt gondolom, hogy képviselő úr, ha átdolgozza, és valóban ezeknek a beteg gyerekeknek az utaztatásáról van szó, azt gondolom, hogy nyitottak vagyunk ennek a megtárgyalására. Így viszont jómagam részéről tartózkodást fogok javasolni, mert az elvvel ugyan egyetértünk, de a szövegezésben egy teljesen más, sarkaiból kiforgatott számsor jönne ki. Köszönöm szépen.”

Kovács Sándort, a bizottság fideszes alelnökét idéztem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Nacsa Lőrinc képviselő úr, öné a szó!

NACSA LŐRINC (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mielőtt Z. Kárpát képviselőtársam rátért volna a javaslat lényegére, az ellenzéki képviselők nehéz időbeosztásáról értekezett. *(Z. Kárpát Dániel: Az önök munkaszervezéséről.)*

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy a kormánypárti képviselőknek is ugyanilyen az időbeosztásuk, és nekünk is egyszerre több bizottságunk van, sőt van, ahol tisztségviselők vagyunk, és így tovább. Ilyen ez a mi szakmánk. Én nem panaszkodnék, de pont ilyen időpontütközésből Kovács Sándor képviselő úrnak három választókerületi programja van, én helyettesítem, ezért szeretném jelezni, hogy amikor határozathozatal lesz, Kovács Sándor képviselőtársam megbízott azzal, hogy igennel szavazzak a javaslatára, ezért fogok így tenni.

Majd a bizottság titkársága eldönti, hogy a jobb vagy bal kezem Kovács Sándor, de majd olyan módon szeretném őt képviselni, ahogy ő nekem erre megbízást adott, mert nagyon sajnálja, de választókerületi programja miatt nem tudott időben Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből ideérni.

Ezt szerettem volna elmondani a jegyzőkönyv kedvéért, mert ez nem látszik a szavazáson. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mielőtt megadnám a szót, tisztelt Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak mondanám tájékoztatásul, hogy természetesen a vita közben is lehetősége van válaszolni, amennyiben ezt kéri, jeleznie kell, és akkor meg fogom adni a szót.

Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm szépen. Nem szerettem volna, hogyha az a látszat, hogy nem válaszolok rögtön egy olyan felvetésre, ami egyébként a jegyzőkönyvben már azért választ talál. Tehát amikor Sebők képviselő asszony idézte Kovács alelnök úr hozzászólását, ott azért konkrét összegek, számok elhangzottak.

De azt látom, hogyha az egész kormányrendelet által felölelt kör kiemelt támogatását vesszük, akkor összességében sem beszélhetünk egy 6-7 milliárdnál nagyobb összegről, még akkor sem, hogyha ezt felszorozom inflációval, egyebekkel, a korábbi összeget. Tehát azt látom, hogy egy olyan 6-7 milliárd a plafon, amiről beszélhetünk.

Valóban egy legitim vitaalap, amit Sztojka képviselő úr felvetett, hogy érdemes, célszerű, lehet-e - egyébként lehet - egy-egy személyi kört kiemelni ebből. A célszerűségét magam is megkérdőjelezem; tehát ha önök észrevették, hogy ez problémát okozhat, akkor célszerű a teljes személyi kör kapcsán az emelést foganatosítani. Ez sem lesz több, mint 6-7 milliárd forint, és úgy gondolom, hogy itt még mindig nem értük el - tényleg nem akarok aktuálpolitikai vizekre evezni, de az utolsó plakátkampány vagy nemzeti konzultáció árát sem értük el.

Ha a kettőt összehasonlítjuk, és mondjuk egyszer majd megírjuk az emlékiratainkat, akkor vélhetően nem az aktuálpolitikai kampányaink fognak belekerülni, hanem az, hogy egy ilyen helyzetben segítettünk-e vagy sem.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úrnak. Varga Ferenc képviselő úr jelentkezett hozzászólásra. Öné a szó.

VARGA FERENC (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ahogy én elnézem, itt inkább arról van szó, hogy a fideszes képviselőtársaink folyamatosan valamilyen kibúvót keresnek az alól, hogy ők ezt a javaslatot megszavazzák, hiszen a kettővel ezelőtti ülésünkön - ahogy Sebők Éva képviselőtársam idézte - önök azt mondták, hogy ha ez a javaslat átdolgozásra kerül, akkor ezt támogatni fogják. Hát, itt van rá a lehetőség, úgyszólván lepjenek meg, és Nacsa úr ne csak az egyik kezével szavazzon igennel, hanem a másikkal is. Úgyszólván kíváncsian várom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kormánypárti oldalról kíván-e hozzászólni bárki is a vita jelenlegi szakaszában? *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor Sebők Éva képviselő asszony. Öné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Csak mert megemlítettem: a harmadiknál tartunk, tehát nem kettővel, hanem hárommal ezelőtti, hiszen a

hárommal ezelőttin hangzott ez el. A kettővel ezelőttin határozatképtelenek voltunk a Fidesz-frakció miatt, az előzőn levetették napirendről, úgyhogy most már a negyedik alkalommal próbálunk erről beszélni.

Amit az előbb elfelejtettem mondani Sztojka képviselőtársamnak, szeretném felhívni a figyelmét és tájékoztatni róla, hogy előterjesztések benyújtására önnek is van lehetősége, tehát ha szeretné bővíteni a kört, akkor szerintem nem lesz akadálya a mi részünkről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. További hozzászólás van-e? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincsen, úgy a vitát lezárom. Szavazás következik, de előtte megadnám a lehetőséget az előterjesztőnek, Z. Kárpát Dánielnek. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm szépen. Azért szeretném megragadni az utolsó szó lehetőségét, mert vélelmezem, hogy ez a szavazás majdani arányain nem sokat változtat, de a jegyzőkönyv kedvéért szeretném megjegyezni azt, hogy igyekeztünk minden korrektségi keretet betartani, nem szerveztünk ide tüntetést, igyekeztünk nem presszingelni a kormánypárti képviselőket olyan módon, ami adott esetben egy nyomásgyakorlással érne fel politikai szinten. Tehát tényleg bíztunk abban, hogyha van egy kormánypárti ígéret, miszerint megszavazzák ezt a javaslatot, az még a mostani politikai világban és közegben is képes a szekértáborokat felülíró módon gyermekek és családjaik érdekében valami pozitívat csinálni.

Tehát most azért közeledünk az adventi időszakhoz, talán mindannyian érezzük, hogy egy válsághelyzetben ezekre, az ilyen apró csodákra mekkora szükség lenne. Én még bízom abban, hogy Nacsa képviselőtársam nem eltérő módon fogja a két kezét felemelni, mert azzal, hogy az önök szerint talán hibázó kormánypárti képviselőt most kihúzzák a bajból azzal, hogy felteszi helyette az „igen” kezét, amúgy leszavazzák a javaslatot, talán egyetértünk abban, hogy a végeredményen nem változtatunk.

Lehet, hogy egy képviselő úrnak a kellemetlen pillanatokat megspórolják ezzel, én ezt értem, egyébként a bajtársiasság egy pozitív dolog, a mi közösségünkben is ez egy tisztelt erény, de úgy gondolom, hogy ez a javaslat fontosabb az egyéni szempontoknál, nálam is.

Még egyszer mondom: az ötletgazdák itt ülnek most velünk a teremben, tehát velem ne tessék foglalkozni, a velem szembeni ellenszenvet most nyugodtan rakják félre, mert ez nem a képviselőkről szól.

Költségvetési vonzatról beszéltünk itt többször. Én azért állok értetlenül ez előtt, képviselőtársaim, mert itt egy augusztusi, szeptemberi felvetésről van szó. Önök kérték, hogy módosítsuk. Én ennek eleget tettem. Higgyék el, nem könnyű, mert kapjuk a minősítéseket, kapjuk a politikai kritikát, emellett együtt kellene működni az érintett célcsoport érdekében, én ezt megtettem minden tekintetben.

Most önökön a sor, hogy tartsák a szavukat, mert ez a csikicsuki, ami itt megy közöttünk, ez az augusztus-szeptemberben elkezdett valami, most november 15-ét írjuk, és valószínűleg akkor ezt az évet már meg lehet úszni úgy, hogy ezt a javaslatot újratárgyaljuk, akkor már csak február végén tudjuk idehozni, de a február 15-i környéki bizottsági üléseknél megint mondhatják azt, hogy van 30 nap tárgyalni ezt a javaslatot.

Tehát önök ezt el akarják húzni legalább márciusig, amikor elképzelhető, hogy valami újabb ígéret vagy sejtetés hangzik el. Ezek a családok augusztusban már igényt tartottak volna arra a korrekt támogatásra, amit az akkori helyzetben jogosan vártak.

Szeretném önöknek jelezni, hogy az akkori helyzet drámai módon megváltozott. Amit nyár végén, ősz elején láttunk, nem tudják elképzelni, hogy hová fajult. Én is csak

részben tudom elképzelni, mert családirag érintett vagyok ebben a kérdésben, de nem olyan közvetlen módon, mint ahogy azok, akik minden nap valamilyen intézetbe, intézménybe kell hogy hordják a gyermeküket.

Adott esetben ezeket az intézményeket a spórolás jegyében elköltöztetik. Olyan helyre költöztetik el, ahol a fizikai feltételek már nem adták ahhoz, hogy a korábban megszokott módon ezeket a gyermekeket gondozzák. Egy autista gyermek esetében a megszokott környezet megváltozása egy ilyen esetben vagy mondjuk a korábbi egyéni szoba helyett egy puszta közösségi tér fennállása beláthatatlan fejlődési problémákat, nehézségeket okozhat.

Tehát az én javaslatom, ami itt van az asztalon, a mi javaslatunk egy korábbi helyzetben egy mérhető segítséget tudott volna nyújtani. Most már sokkal több kellene. Közöttünk kompromisszumos megállapodás akkor születhet, ha mindannyian belátjuk, hogy most már sokkal több kellene, de erre a nyár végi helyzetre kidolgozott javaslatot legalább elfogadjuk egy közös alapként, és együtt elkezdjük vizsgálni, hogy hogyan lehet ebből továbblépni, hogyan lehet még többet és máshogy juttatni.

Még egyszer mondom: említették a Költségvetési Bizottságot, de itt nincs valódi költségvetési vonzat, képviselőtársaim. Nézzenek magukba! Ez a néhány milliárd forint, amiről beszélünk, a költségvetés főösszegéhez képest is egy eltörpülő összeg, de ne becsüljük le, mert milliárdos nagyságrendről beszélünk.

Viszont vizsgálják meg azt, hogy mennyi talált pénzük van a költségvetésben! A tavalyi évhez képest százmilliárdos nagyságrendben van olyan realizált adóbevételek, áfabevételek már bent a kasszában, amiről tavaly önök nem tudtak. Nem tudtak arról, hogy magasabbak lesznek a rezsiszámlák, nem tudtak arról, hogy az élelmiszerek árában, a magasabb árban a magasabb áfa extrabevételekhez juttatja önöket. *(Közbeszólás: A kiadási oldal is nő!)*

Igen, a kiadási oldal is természetesen nő, ebben nincsen vita köztünk, de kérem, képviselőtársam, ne keresse a vitát köztünk, mert én sem keresem, látja! Azt szeretném a korrektség jegyében elérni önöknél, hogy lássák be, hogy van extra, százmilliárdos nagyságrendű talált bevételek, vannak megemelkedett kiadásai is természetesen, de én azt kérem, hogy a megemelt kiadásokon belül ez a kis szelet jusson a sajátos, speciális nevelési igényű gyermekekre.

Ha ezt elérjük, akkor egy kompromisszumot érünk el, mert ennél a mai helyzet alapján már sokkal több kellene, ebben sincs vita köztünk szerintem. Az a kérésem, hogy legalább ezt a szűkített javaslatot támogassák, még mindig lesz önöknek egy ilyen személyes felelősség alól kibúvó, hiszen, ha most itt ezt megszavazzák, még mindig csak vitázni fogunk róla a plenáris ülésen, és ott majd egy végszavazás tudna az egész kérdéskörrel dönteni.

Augusztusban kezdtük el, az a kérésem, hogy ne húzzuk ezt a történetet márciusig, mert méltatlan, nem számomra méltatlan, nekem ez a hivatásom, és én ezt tisztességgel igyekszem elvégezni. Azokkal szemben méltatlan, akikről szól ez a javaslat. Köszönöm a lehetőséget és a türelmüket is.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, és ahogy fogalmazott is, ön abban bízok, hogy eljön a kis csodák ideje, rövidesen meglátjuk, hogy ez valóban bekövetkezik-e.

Határozathozatal

Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/1574. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nyolc tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 6 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 8 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. Igazán sajnálom. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

**A családi pótlék családi kártyán történő folyósításáról szóló határozati javaslat (H/1911. szám)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

De arra kérem a képviselő urat, hogy ne álljon fel, hiszen a következő előterjesztést is ő jegyzi, ami nem más, mint a családi pótlék családi kártyán történő folyósításáról szóló H/1911. számú határozati javaslat. Itt szintén a tárgysorozatba vételről fogunk dönteni. Elsőként Z. Kárpát Dániel a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. Kárpát Dániel bevezetője

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nehéz megszólalnom, hogy őszinte legyek, az előző szavazás után. Én őszintén próbáltam bízni abban, hogy itt a politikai pragmatizmuson felülkerekedik valami emberség, és óriási csalódást okoztak azzal, ami történt.

A családi kártyával kapcsolatban nincsenek illúzióim, hiszen itt egy lényegesen nagyobb költségvetési tételt próbálunk megmozgatni. Igyekszem megindokolni, hogy miért fontos mindez. Tökéletesen látom, hogy a kormány 2010 óta tartó politikája az, hogy a munkához kapcsolt jövedelmek szinten tartásával próbálják támogatni a családokat, és az alanyi jogon járó juttatásokat igyekeznek elpárologtatni. A családi pótlék esetében ezt jelesül úgy, hogy az összegéhez nem nyúltak nagyon régóta. Hozzáteszem, a nyugdíjminimumhoz és más vetítési alapokhoz sem nyúltak nagyon régóta éppen azért, hogy másfajta juttatásokat emiatt ne kelljen emelni.

Szerényen jegyzem meg, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének fizetéséhez azért hozzá tudtak nyúlni, és azon alapszik nagyon sok más szervezeti vezető fizetése, de tudom, hogy ez egy lényegesen kisebb költségvetési tétel. Magam is nyitott vagyok egyébként a munkaalapú gondolkodás irányába, és az alanyi jogon járók visszavételére.

Azt látom ugyanakkor, hogy konzervatív emberként azért a keresztényszociális gondolat mégsem áll tőlem távol. És a keresztényszociális gondolat is kimondja azt, hogy persze, halászni tanítsunk, ne halat adjunk, viszont legyen egy olyan minimum, alap, ami mondjuk gyermeket nevelő családok esetében elérhető. A kormány nyilván azonosul ezzel a gondolattal, hiszen máskülönben megszüntette volna a családi pótlékot, nem csak az összegét fagyasztotta volna be!

A kormány nem szüntette meg a családi pótlékot. Nyilván az olyan politikai ribillióval járt volna, hogy nagyon komoly népszerűségvesztésbe torkollhatott volna, de így, 2010 óta a családi pótlék értékének több mint felét sikerült elpárologtatni, az infláció nagyjából ennyit elvitt, tehát ennyivel kevesebbet ér az alanyi jogon járó juttatás.

Még az ellenzéki diskurzusok során is volt vita köztünk, hogy mit kellene csinálni a családi pótlékkal, és ezt őszintén szeretném - ami publikus belőle, természetesen - önök elé tárni. Én fáztam attól a gondolattól, hogy a családi pótlékot csak úgy megduplázzuk, alanyi jogon járjon mindenkinek, és azán mondjuk a családfő belátására bízunk, hogy ezt milyen jellegű kiadások finanszírozására fordítja. Mert vannak nagyon jó példák, de ne legyünk álszentek, vannak rettenetesen rossz példák.

Van olyan, amikor a szerencsejáték-cégnél vagy a játékgépben végzi ez az összeg, és adhatnék én hatszoros családi pótlékot is. Ez az összeg valószínűleg akkor is ott végeznél, és higgyék el, hogy ez teljes mértékben független származástól, adott esetben még a szociális háttértől is. Tehát nagyon sokszor érjük tetten azt - én például Borsod 6-os időközi kampány alatt szembesültem ezzel -, hogy az életszínvonal átlaga az egész

település szintjén képes volt úgy lejjebb menni, ereszkedni, hogy ott igazából a családi pótléktól kezdve az átlagfizetésekig mindenki rosszabbul élt, mint pár évvel ezelőtt. És egy ilyen rendszerben a családi pótlék alanyi jogon való megduplázása szerintem nem a leghatékonyabb, nem a legcélszerűbb út.

Ezért találtuk ki a családi kártya intézményét, amely által viszont megdupláznánk a családi pótlékot. Sokan vádoltak minket holmi paternalizmussal ezért, hogy miért akarjátok ti megmondani, hogy mire költsék el ezt a pénzt az érintettek, ezért egy nagyon széles kört igyekeztünk meghatározni a kidolgozás során, hogy mégis mire lehet fordítani ezt a dupla családi pótlékot. Egyrészt, ugye, alapvető élelmiszerre, ennek a fontosságát talán nem kell bizonygatnom, másrészt gyermeknevelési cikkekre.

Egy bébiétel, mondjuk egy budapesti boltban 4-500 forint is lehet. Egy gyümölcsutasak, amiből gyakorlatilag néhány gramm gyümölcsöt tud az uzsonna után vagy mellé fogyasztani a gyermek, az is 3-400 forint lehet. Egy csomag pelenkáról ne is beszéljünk. Tehát gyermeknevelési cikkekre fordítani, ez mindenképp indokolt.

A rezsiválság közepén a gyermekkel kapcsolatos lakhatási költségek finanszírozása felé is ki kellett nyitni a családi kártya koncepcióját, és negyedsorban, ami személyes kedvencem, nagyon fontosnak tartom, a gyermekek szellemi épülésével kapcsolatos kiadásokra, tehát egy színházjegyre vagy éppen egy foglalkozásra is lehessen fordítani ezt a megemelt összeget. Tehát négy csapásirányon nagyon sokféle termékre, szolgáltatásra lehet ezt fordítani. Hasonló eszköz lenne ez, mint a SZÉP-kártya. Tehát egyáltalán nem találunk fel olyan újat, újdonságot, amit akár egy kistépülésen ne lehetne használni, vagy ne lehetne egy kisebb átállást követően használni.

És nagyon fontos, szót kell ejtenem az inflációkövetésről. Itt nagyon sokszor, amikor inflációkövető családtámogatási formákról beszélünk, beleszaladunk abba, hogy a KSH szerinti inflációt vesszük elő, és igyekszünk bebizonyítani - Nacsa képviselőtársammal legalább tizenötösör folytattam ilyen csörtét -, amikor igyekszünk a KSH-statisztikák alapján pro vagy kontra valamit bizonyítani egymásnak.

A családi pótlék, családi kártya esetében viszont a KSH szerinti statisztikával nem sokra megyünk. Nem tudom, tudják-e képviselőtársaim, de a KSH inflációmérésében benne találhatik a CD lejátszására alkalmas Hifi-torony, benne található a nyomtatott, kinyitható autóstérekép árváltozása is.

Nyilván ezeket nem sokan vásárolják, az árak sem megy sokkal följebb, de arra tökéletesen alkalmasak a modellben való szerepeltetésükkel, hogy egy alacsonyabb inflációs rátát mutasson ki az összkép, mintha ezek nem lennének benne, és mondjuk a rezsiköltségek vagy a lakásbérleti költségek teljes egészében szerepelnének.

Mi tehát úgy növelnénk évente a családi kártyán folyósított összegeket, hogy egy valódi gyermeket nevelő család fogyasztói kosarát vizsgálnánk meg, azt a 40-50 terméket, amelyeket tipikus esetben a gyermeket nevelő család vásárol, fogyaszt, ezek árváltozásait próbálnánk súlyozni, és ezek alapján szabnánk meg az évenkénti emelés összegét. Még egyszer mondom: szigorúan családi kártyán, tehát egy behatárolt termékkört, de garantáltan a gyermekek érdekkörében hasznosuló termékkör esetén. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen a részletes kiegészítést. A vitát megnyitom, és kérdezem, ki kíván hozzászólni. Nacsa Lőrinc alelnök úr, parancsoljon!

Hozzászólások

NACSA LŐRINC (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Ahogy a képviselő úr már jelezte, ez a Z. Kárpát–Nacsa családpolitikai vita 872. fejezete, amiben

voltak fontos, értelmes viták is, és volt ilyen Mészáros Lőrinc-ezós, gyurcsányozós, egyéb. Volt azért, képviselő úr. De inkább maradjunk az előbbinél!

Az ön érvei is hasonlóak, mint az elmúlt években, és az enyéim sem nagyon változtak. Az utolsó mondatára szeretnék először reagálni, a KSH-ra és az inflációmérésre. Szerintem ezt hagyjuk a szakmájukat végző statisztikusokra, hogy milyen termékek vannak benne, hiszen egyéni fogyasztói szokások is változnak, hiszen lehet, hogy mondjuk mi, férfi politikusok az asztalnál több nyakkendőt veszünk, mint az országos átlag egy évben, de lehet, hogy kevesebb fésűt mondjuk, de bármilyen módon. Ezért mondom, hogy itt változik a fogyasztói szokás, ezért szerintem ebbe nem érdemes belemenni. Ez egy szakmai kérdés, amit bízunk a statisztikusokra, és dolgozzunk mindannyian azon, hogy ez az inflációs szám minél kisebb legyen, kosártól teljesen függetlenül.

A javaslatban ön azt mondta, hogy a rezsiköltségek, de az nem szerepel a javaslatban. A gyermeknevelési cikkek, szellemi fejlődést szolgáló javak és az alapvető élelmiszer szerepel a javaslatban, a rezsiköltség nem szerepel, bár ön azt mondta, hogy erre is lehetne költeni a családi kártyáról. Csak akartam mondani, hogy a benyújtott javaslatban ez nem szerepel.

Ha pedig az ön első szavaira reagálnék, amiben a megdöbbenését és szomorúságát fejezte ki, akkor engedtessek meg, hogy ezekkel az eszközökkel meg azzal a megdöbbenéssel mi is élhessünk, amikor az elmúlt években számtalan fontos és jó javaslatunk volt: a gyod bevezetésére és megemelésére gondolok például, a családi adórendszer felállítására, vagy éppen jövő kedden lesz egy olyan szavazás, ahol benyújtottam egy módosító javaslatot a nevelőszülői ellátmány emelésére. Kíváncsi vagyok, hogy a képviselő úr hogy fog szavazni ennél a törvénynél.

Tehát mi is föl tudunk sorolni az elmúlt évekből számtalan olyan kérdést, ahol a képviselő úr és ellenzéki képviselőtársaim nemmel szavaztak olyan példaértékű és az emberek mindennapi életét segítő javaslatokra, ami azt gondolom, hogy azóta is beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Ilyen például annak a széles családpolitikai rendszernek a felállítása, amin immár tizenkét éve dolgozunk, és hogy az ön szavaival éljek, kapunk elég kritikát is, és kapunk mérsékelt dicséreteket, mérsékelt habzású dicséreteket is kapunk néha, ugyanakkor az látszik, hogy ez a rendszer komplex, és ennek, a családtámogatásnak alapvetően három eleme van: az alanyi jogon járó, a járulék- vagy társadalombiztosítási alapú és a rászorultsági alapú családtámogatás.

Ennek a háromnak az elemeiből áll össze az a komplex családtámogatási rendszer, ami Európa legbőkezűbb családtámogatási rendszere egyébként, a GDP közel 6 százalékát költjük immár családtámogatásra. A következő évi, a parlament által már elfogadott költségvetés szerint 3300 milliárd forint lesz ez az összeg, amit a válságban sem kívánunk csökkenteni, és nem kívánunk megvágni, még akkor sem - hogy visszautaljak az előző vitára -, ha nemcsak a bevételei, de a kiadásai is jelentősen nőttek a költségvetésnek, hiszen az energiaválság az állam által fenntartott intézményeket is jelentősen sújtja, és bármilyen örömteli is a mai adat, hogy a vártnál nagyobb a harmadik negyedévi GDP-növekedés, látjuk, hogy Európában a gazdasági válság jelei mutatkoznak, ami nyilván kihatással van a magyar gazdaságra is.

Az alanyi jogon járó pénzbeli családtámogatások célja nem a gyermeknevelés költségeinek átvállalása, hanem az ahhoz való hozzájárulás. Tehát szerintünk a gyermeknevelés elsődleges felelőse a szülő, a szülők ideális esetben. Egy édesapa és egy édesanya. Az ő feladatuk a gyermeknevelés költségeit fedezni, fenntartani a családot, és hozzájárulni a gyermek szellemi, lelki és fizikai jóllétéhez - két l-lel mondom direkt: jóllétéhez - és fejlődéséhez. Ehhez az állam bizonyos mértékig hozzájárul, szerintem ezt helyesen teszi, és szerintem ebben sincs köztünk vita.

Az alanyi jogon járó pénzbeli ellátások célja is ez. És szeretnénk jutalmazni azt, aki dolgozva nevel gyereket, munkája van - lásd: családi adókedvezmény rendszere, 25 év alattiak szja-mentessége, négygyermekes édesanyák szja-mentessége, friss házasok adókedvezménye, és így tovább, sorolhatnám ezeket az intézkedéseket napestig -, és akkor vannak a rászorultságalapú ellátások, ahol a rendszeres gyermekvédelmi kedvezménytől kezdve például az ingyenes gyermekétkeztetés vagy éppen a tankönyv ingyenessé tétele hozzájárul a család kiadásainak csökkentéséhez, a gyermeknevelési kiadásainak csökkentéséhez.

Őn is beszélt arról - bár itt mondta, hogy nemzetiségre tekintet nélkül mondja ezt, szerintem ezt nem is kell hozzátenni, teljesen természetes, nem is kell ilyen distinkciókat tenni -, és az egyik legfontosabb gyermeknevelési és családpolitikai döntésünknek tartom azt, amikor a játékgépeket betiltottuk a kiskocsmákban, ami azt gondolom, hogy jelentős előrelépés volt. Sőt, a másik, ami nagyon nehéz döntés volt, és szintén nagyon fontosnak tartom, amikor az igazolatlan órák számához kötöttük a családi ellátások kifizetését.

Látszik az, hogy körülbelül 70 százalékkal csökkent az igazolatlan órák száma azokban a térségekben, ahol ez korábban probléma volt, és többet járnak ezek a gyermekek iskolába, mert szerintünk a legjobb felzárkózó program és a legjobb ifjúsági program is a munka. Az, hogy a gyermek azt látja, hogy az édesapja, édesanyja elmegy dolgozni reggel, hiszen csak így kerülhet kenyér az asztalra, és ezért támogatjuk mi a munkaalapú megközelítést, és ezért nem a segélyalapú megközelítést támogatjuk. Erről sokszor beszéltünk már.

Éppen ezért mi azt gondoljuk, hogy a családtámogatásokat meg kell tartani, sőt, bővíteni kell. Dolgozunk azon, hogy tovább bővíthessük a családtámogatásokat. Azt a rendszert, azt az arányt nem kívánjuk bolygatni, hogy milyen arányban van a rendszerben alanyi jogon járó támogatás, rászorultságalapú támogatás és társadalombiztosítási támogatás.

A torta arányait, a szeletek arányait szeretnénk megtartani. Éppen ezért mi nyitottak vagyunk családpolitikai javaslatra. Én ezt a javaslatot nem tudom támogatni azért, mert kizárólag az egyik lábát kívánja emelni, egyébként a többiek kárára, tehát nyilván akkor a költségvetési átcsoportosítás miatt a családtámogatás olyan elemeitől kerül ez elvonásra, amelyeket önök nem mindig támogattak, vagy nem támogattak.

Szerintem az adókedvezmények rendszerét is meg kell hagyni, a családi pótlékot is meg kell hagyni, a rendszeres gyermekvédelmi támogatást is meg kell hagyni, és emellett meg kell hagyni a babaváró támogatást, a CSOK-ot, a gyed extrát és így tovább, hogy a komplex családtámogatást ahogy kialakítottuk, úgy meg tudjon maradni, és tudja szolgálni a magyar családpolitikát. Én ezért nem fogom támogatni a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Sebők Éva képviselő asszony kért szót. Öné a szó, képviselő asszony.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelt Előterjesztő! Nekem személyesen és a Momentum Mozgalomnak is van kritikája az előterjesztéssel kapcsolatban, viszont úgy gondoljuk, hogy ezt plenáris ülésen majd módosítókkal tudjuk kezelni. Azt gondolom, hogy alapvetően egyébként az előterjesztés célja fontos és jó, a részletszabályok azok, amiken maximum vitázni szükséges, de ennek a plenáris ülésen szeretnénk majd helyet adni.

Vizont Nacsa Lőrincnek szeretném felhívni a figyelmét egy nagyon fontos dologra, és különösen azért tartom fontosnak, hogy erről beszéljünk, hiszen pont a

legutóbbi bizottsági ülésen ragaszkodtak ahhoz, hogy az ő személye legyen az Esélyegyenlőségi Albizottság egyik alelnöke, ha jól emlékszem.

Elmondom, hogy mi a problémám. (*Nacsá Lőrinc: Fehér, keresztény férfi vagyok, tudom, ez a probléma.*) Vegyük például a Dévény-tornát, ami egy rendkívül fontos torna azoknak a babáknak, akik elsősorban csípőhöz kapcsolódó nehézségekkel küzdenek, és a kúszás-mászás későn vagy nem megfelelő módon alakulna ki.

Ez egy borzasztó drága ellátási típus. Lehet, hogy akár 20 alkalomra is szükség van az érdemi eredmény eléréséhez. Körülbelül 8-10 ezer forint alkalmanként a díja. A legtöbb háztartásban nem hogy államilag finanszírozottan nem elérhető, de a közvetlen környezetben sem elérhető. Én orosházi vagyok, nálunk az orosházi kismamák Hódmezővásárhelyre járnak át magánellátásban fölvenni a Dévény-tornát.

Hogy ez a korai fejlesztés megtörténjen, ez a gyermek hosszú távú érdeke, ami a későbbi munkaképességre is jelentős hatással lehet. Az a baj, hogy azoknak az ellátásoknak, mint például a családi pótlék, tipikusan nagyon fontos funkciója lenne, hogy az ilyen jellegű ellátásokhoz hozzáférjenek a családok. Tény, hogy megoldható ez a nélkül, hogy a családi pótlék jellegű juttatások összegét növelnénk, hogyha az állam átveszi a finanszírozási feladatot, és például ingyenesen biztosítja a Dévény-tornát a kismamáknak.

Őn beszélt az adókedvezményről, és alapvetően én kifejezetten a jobboldali gazdaságpolitika híve vagyok, de az adókedvezmény csak azoknak a babáknak biztosítja a lehetőséget, akik szüleinek van alkalmuk dolgozni, van lehetőségük dolgozni, mert olyan az ő személyes oktatási hátterük, olyan a szocializációjuk, olyan térségben, járásban laknak. Ez nem minden szülő számára adott, ezt viszont már munkaügyi szakemberként mondom.

Vannak olyan szülők, akik hat általánossal nem tudnak elhelyezkedni. Ami nyilvánvalóan önmagában egy különálló probléma, de az, hogy az ő babáik nem juthatnak hozzá a Dévény-tornához, mert nem tudják megfizetni, az generációkon átívelően biztosítja az előrelépés ellehetetlenülését.

Önöknek dönteniük kell, és önök döntöttek, csak borzasztóan rosszul, három út közül. Az egyik az, hogy a családi pótlék és hasonló jellegű juttatások összegét értéken tartják vagy növelik, ennek a kritikáját értem és jelentős részben egyet is értek vele. A másik út az, hogy az ilyen jellegű ellátásokat, amelyek biztosítják a valódi esélyegyenlőséget, ezeket hozzáférhetővé teszik ingyenesen mindenki számára. A harmadik út, hogy nem csinálnak semmit, és ezzel generációkon átívelően konzerválnak borzasztóan rossz családi és személyi állapotokat.

Én személy szerint ennek a támogatója lennék, hogy biztosítsa az állam, hogy minden kismama és kispapa a babájával hozzáférjen például a Dévény-tornához térítésmentesen, ez a baba érdeke, ez a szülők érdeke, ez a társadalom érdeke és az állam érdeke is. Sőt, még a munkaerőpiacnak is érdeke.

Ameddig viszont ezt a középső oldalt nem teszik bele - például a Dévény-torna ingyenes és hozzáférhetővé tételét vagy például az SNI-s gyerekek szállításának költségtérítéséhez nem járulnak érdemben hozzá -, addig viszont muszáj a családi pótlék jellegű ellátásokhoz hozzájárulni.

Én megértem, ha ezt az utat nem támogatják, csak egyrészt azt kérném, hogy ezt plenáris ülésen tegyék, a másik pedig, hogy akkor gondolkozzanak el azon, hogy a babák korai fejlesztését érdemben ingyenesen hozzáférhetővé tegyék a családoknak, az anyák ellátását - például egy férjöltés után a rekonstrukciót - ingyenesen hozzáférhetővé tegyék, mert az is egy több százezres műtét, amit csak magánellátásban lehet érdemben elérni, és az ilyen jellegű támogatásokat tegyék a magyar családok számára elérhetővé, mert jelenleg nagyon sokak számára nem elérhetőek, nagyon sokak számára nem megfizethetőek - részben a földrajzi okok miatt, hogy a közelben

nem elérhetőek az ilyen típusú ellátások, részben ezért, mert borzasztóan drágák -, és az állam nem segít. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kormánypárti hozzászólót nem látok. Komáromi Zoltán alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Két korrekciót szeretnék elmondani, egyiket Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak, másikat pedig Sebők Évának, ez az egyszerűbb.

Ezek a szolgáltatások, ezek az ellátások nem ingyenesek, térítésmentesek, úgyhogy valakinek fizetni kell. Ez nyelvhelyességinek tűnik, de igenis ennek van jelentősége, egy influenza védőoltástól kezdve az ilyen társadalombiztosítás által támogatott, mert ezek pénzbe kerülnek, és jobb lenne, ha erre mindenki egy kicsit odafigyelne. Bocsanat, hogy ennyire kukacos vagyok, de én ezt fontosnak tartom.

A másik pedig egy aritmetikai, illetve geometriai paradoxonra hívná fel a figyelmet. Ha van egy torta, és az egyik szelete állandó marad, a többit pedig növeljük, akkor az arányt megváltoztattuk a stabilan berögzített szolgáltatás vagy tortaszelet kárára. A családi pótlékkal ez van, tehát mint hasonlat, így nem stimmel, úgyhogy én is annak a híve lennék, hogy a torta arányai így maradjanak, és akkor ezzel mindjárt Z. Kárpát Dániel javaslatát is tudnánk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Remélem, Nacsa Lőrinc alelnök úr ezt nem veszi matematikai korrepetálásnak, de fogadjuk el, amit hallottunk! Van-e további hozzászólás? Varga Ferenc képviselő úr jelentkezett hozzászólásra. Képviselő úr, öné a szó.

VARGA FERENC (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nacsa Lőrinc képviselőtársamra szeretnék nagyon röviden reagálni. Igen, valóban történt az elmúlt években a családpolitikában előrelépés, és mi ezt, azt gondolom, el is ismerjük, ugyanakkor azt is látjuk, hogy az a fajta családpolitika, amit önök végeznek, az inkább a társadalom közép- és felsőbb rétegéhez szól, a társadalom alsóbb rétegét pedig nagyon sokszor elhagyják.

És itt eszembe jutott egy nagyon fontos téma, amiben ha jól láttam, felmerül az ön neve. Ez pedig nem más, mint az állami gondozott gyermekek támogatása. Egy Facebook-posztját láttam, ha jól emlékszem - nem követem a Facebookon egyébként, csak véletlenül kidobta (*Nacsa Lőrinc: Pedig érdemes.*)- meggondolom -, akkor önök meg szeretnék emelni 25 százalékkal azt az ellátmányt, amit a nevelőszülők kapnak ezek után a gyermekek után. Ez negyvenkétezer-párszáz forint, ha jól emlékszem, akkor 2008 óta.

A családi pótlék esetében nagyjából ugyanez a helyzet. Tehát van egy tizenéve állandó összegű, gyermekek után járó ellátmány, és én látom, hogy önök például már családbarát kormányként érzik a feszültséget abban, hogy a nevelőszülőket egy kicsit jobban támogassák. Bár megjegyzem, hogy a 25 százaléka annak a 42 ezer forintnak durván tízezer-párszáz forint, ami nem fogja a nevelőszülőket kihúzni a bajból, mert a mostani inflációs és a mostani gazdasági, szociális helyzetben ez nagyon kevés pénz lesz. Én majd akkor megnézném a családbarát kormányt, hogy akkor hogyan tudnak majd tükörbe nézni, ha ezek a nevelőszülők meg fogják szüntetni a jogviszonyukat, és vissza fogják adni majd ezeket a gyermekeket az intézetbe.

És egyébként örülök a 25 százaléknak, de maga az is rendkívül kevés, ha pedig az előterjesztő előterjesztéséről kell valamit mondanom, akkor ezzel összefüggésben egyértelmű, hogy támogatni fogom.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászóló van-e? Sztojka Attila képviselő úr jelentkezett hozzászólásra. Öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Az előterjesztés szerintem egy kicsit súlyos részére kevésbé fordítunk figyelmet, ez pedig a családi kártyán történő folyósítás. Azt gondolom, hogy ez a fajta intézkedési javaslat nagyon komolyan korlátozná a szülői felelősséget és a szülő szabadságát is a gyermeknevelésre fordítottan. Nyilván sok mindent lehetne itt sorolni.

De az, hogy valaki szabályozásra hajlamos intézkedési javaslatokat tesz, ami befolyásolhatja a család napi megélhetését is, azt gondolom, hogy ez egy nem éppen - hogy is fogalmazzak finoman, hogy mindenki számára is elfogadható legyen - azért azt gondolom, hogy egy kicsit sértő is. *(Közbeszólásra:)* Abból a szempontból is, képviselő úr, mert a családi pótlék alanyi jogon jár mindenkinek.

És az, hogy a dupla családi pótlékot javasolják, de családi kártyán, az egy, azt gondolom, nem éppen etikus lépés. Annál is inkább, mert egy szülői felelősséget bármilyen szinten is, de akár egy ilyen juttatásnál korlátozni, azt gondolom, hogy hiba, másrészt pedig, ha a szakmai részére vetítünk, hogy a korai fejlesztés kérdéskörével is foglalkozunk, azt gondolom, hogy büszkék lehetünk arra a védőnői hálózatra, ami Magyarországon van, és a védőnők nagyon komolyan helytállnak, amiért nekik nagy köszönet és tisztelet jár.

Ugyanakkor a felzárkózáspolitikában is voltak olyan intézkedések, amelyek a korai fejlesztést szolgálták, többek között a Biztos Kezdet gyerekházak, amelyek hazai finanszírozása biztosított, és hosszú távon is. Tehát azt gondolom, hogy ha a családpolitikát vizsgáljuk, akkor egyértelművé kell tenni, hogy ebben az országban a rendszerváltás óta nem történtek olyan családbarát és családtámogató intézkedések, mint az elmúlt tíz-tizenkét évben.

Úgyhogy ez a fajta tisztelet pedig, azt gondolom, minden szempontból szükséges és jár.

ELNÖK: Köszönöm. Sebők Éva képviselő asszonyé a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Akkor sorba mennék. Komáromi Úr! Rugózhatsz itt a nyelvtanon. A valóság ettől függetlenül továbbra is az, hogy az orosházi kismamák 5000 forintért Volán-buszon átcigölik a gyerekeiket Hódmezővásárhelyre, ott lerakják az asztalra a - két évvel ezelőtti árat tudok - 6000 forintot, majd utána visszacigölik az összes gyermekükkel magukat haza, és ezt eljártsszák havonta kétszer hónapokon keresztül. *(Dr. Komáromi Zoltán: Nincs ellentmondás ebben közöttünk, úgy gondolom.)* Én beszélek! Köszönöm. Úgyhogy én szeretném, ha egy kicsit a lényegre fókuszálnák!

Sztojka Úr! Egyrészt én azt gondolom, hogy meglehetősen az utolsók között van ebben a teremben, aki moralizálhat, de beszéljünk akkor a morális dolgokról! *(Sztojka Attila: Jó. – Nacsá Lőrinc: Miért?)* Én beszélek! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Órizzuk meg a bizottság tekintélyét! Mindenki szót fog kapni, de kérem, hogy közbekiabálással... *(Sztojka Attila: De azért rögzítsük, hogy mit fogalmazott meg!)* Kérem, hogy közbekiabálással ne zavarjuk a bizottság munkáját! Köszönöm szépen.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Nyilván minden rögzítve van. De egyébként az atlatszo.hu-t és a K-Monitor adatbázisát tudom ajánlani a figyelmükbe.

Sztojka Úr! A következő a helyzet. A korai fejlesztésekkel és a védőnői hálózattal kapcsolatban alapvetően sok szempontból igazat is adnék, ha nem lenne a valóság az, hogy a védőnők jelenleg alulfizetettek, a védőnők állami megbecsülést nem kapnak, az ő munkájuk nincs „minőségbiztosítva”. Legalábbis nem megfelelően.

Ezért futnak bele a kismamák rendszeresen olyan védőnőkbe, akik homeopátiás dolgokat próbálnak tolni annak ellenére, hogy a homeopátia bizonyítottan nem egy működő történet, akiknek a munkájával kapcsolatban rendszeren felmerülhet jogos kritika, és az a pár rossz alma, aki ott van jelenleg a rendszerben és komoly károkat okoz a kismamáknak mentálisan is és a gyakorlatban is, ők a teljes védőnői hálózat jó hírének ártnak.

Tőlük elköszönni érdemben nagyon nehéz, mert nincs utánpótlás, úgyhogy nyugodtan kimondhatjuk azt, hogy az elmúlt húsz évben a korábban teljesen jogosan világhírű és abszolút kiváló védőnői hálózat visszaépítése, leépítése történt.

Úgyhogy azt gondolom, hogy beszélhetünk és fontos is beszélni a védőnői hálózatról, de akkor talán kezdhethetnénk azzal, hogy megbecsüljük a védőnőket, és komolyan vehető minőségbiztosítási rendszert alkalmazunk, ettől függetlenül a korai fejlesztéseket ingyenessé és elérhetővé kell tenni mindenki számára, vagy pedig gondoskodni arról, hogy a családok a magánellátást meg tudják fizetni. Köszönöm.

ELNÖK: Nacsa Lőrinc alelnök úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Az előző ciklusban sem volt egyszerű a Népjóléti Bizottság szerkezete és vitái, és ott is voltak kemény és nehéz viták. Varga elnök úr ott volt, emlékszik, csak akkor még nem elnöki pozícióban, de emlékszik erre, és többen, itt a kormánypárti oldalról is, meg ha Szabó Tímea itt lenne, ő is emlékezne erre.

Ezért szerintem az a minősítési rendszer, amit Sebők Éva most már sokadszorra használ velünk szemben, és most megkérdőjelezi, hogy mi alapján szólal föl egy megválasztott országgyűlési képviselő egy bizottsági ülésen és hogy hogy merészel moralizálni egy megválasztott országgyűlési képviselő egy bizottsági ülésen, szerintem az jóval több, mint ami megengedett.

A múlt héten azért ellenezte képviselő asszony a tagságomat az Esélyegyenlőségi Albizottságban, mert fehér, keresztény, heteroszexuális férfi vagyok. Szerinte ez már elegendő ok arra, hogy ne legyek bizottság tag egy Esélyegyenlőségi Albizottságban, de szerintem a véleményszabadságba ez bőven belefér. Ugyanakkor a képviselőtársak motivációjának, hogy miért szólalnak föl, és miért tartanak fontosnak bizonyos ügyeket - például azt az ügyet, amit Sztojka képviselő úr is említett -, szerintem annak a megkérdőjelezése egyáltalán nem helyes.

Varga képviselő úrra reagálva pedig: lesz a nevelőszülőkről úgyis vita, második olvasatos vita, nem tágítanám ki a mostani javaslat keretét, de mivel mi emeltük meg a bérüket is, és tettük foglalkoztatási jogviszonyná, és a minimálbérhez van kötve, reméljük, majd megállapodnak a munkavállalók a munkáltatókkal, és tovább tud ez emelkedni. Ez csak a gyermek után járó ellátmányt, egy külön jogcímet érint, nem igaz az, hogy 2008 óta ne emelkedett volna a nevelőszülőknél járó teljes díjazás, ezt in facto megbeszéljük, mert szerintem ez egy nagyon fontos téma, és látom, hogy mindkettőnket érdekel.

A javaslatról pedig már elmondtuk a véleményünket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. (Jelzésre:) Komáromi Zoltán alelnök úr kér szót. (Nacsa Lőrinc közbeszól.)

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Úgy gondolom, hogy a XXI. században minden korszerű fizetési módnál a készpénzkímélő technikák előtérbe kerülnek, és ezt nagyon sok helyen láthatjuk. A SZÉP-kártya erre egy nagyon jó példa, hogy mindenki tudja használni, nagyon sok helyen lehet használni, és korlátozza egyébként az is a felhasználhatóságot, de mivel célra, cél érdekében adják a munkáltatók a munkavállalóknak, ezért tulajdonképpen kell is valamilyen állami garancia arra, hogy ez arra is legyen elkölthető.

Az előterjesztő javaslatában ezt a részt biztos, hogy nem kérdőjelezném meg, mert ez készpénzkímélő, mindenki számára kezelhető, tehát nem kell hozzá valami speciális tudás vagy valamilyen speciális eszköz, és úgy gondolom, hogy ha már lépünk valamennyire, akkor a korszerű irányba lépünk és a korszerű technikákat alkalmazzuk. Hogy hogyan, miképpen, milyen zsebei legyenek ennek, az tulajdonképpen egy részletkérdés, de itt az állami garanciát kellene megkövetelni, hogy a cél érdekében adott támogatás arra is legyen fordítva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mielőtt további bizottsági tagoknak adnám meg a szót, az előterjesztő kért szót. Parancsoljon, Z. Kárpát Dániel képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Igyekszem nem visszaélni a bizottság nem létező időkeretével, de azért nyilván ilyen emberi korlátok közé kell szorítanunk egy vitát.

Kicsit bántónak, vagy ha úgy mondom, sértőnek érzem azt, hogy kormánypárti képviselőtársam sértőnek találja az indítványomat. Úgy gondolom, hogy a SZÉP-kártya melletti kommunikációs promóakciókat önök éveken keresztül folytatták a parlamentben, és én ebben partner voltam, ez egy jó vívmány, de ha az ön logikáját követjük és elfogadjuk, akkor be kell tiltani a SZÉP-kártyát. Akkor azt kell mondani, hogy ki kell utalni a családoknak azt az érintett összeget lehetőleg készpénzben, és aztán költsék, amire akarják, de mi udvariasan kérjük meg őket arra, hogy a SZÉP-kártya különböző zsebeinek megfelelő célra fordítsák mindezeket. Korlátozni akarjuk ezen összegek elkölthetőségét? Igen, vállalom, korlátozni akarom.

Nézzünk egymás szemébe, és beszéljük meg őszintén! A szenvedélybetegség, mondjuk, a szerencsejáték-függőség bármiféle származással, szociális háttérrel összefügg? Megegyezhetünk abban, hogy nem függ össze. Minden megyében, minden társadalmi csoportban van olyan, aki sokszor a saját családja finanszírozása helyett a félkarú rablót választotta. Ezt mondjuk ki őszintén! Mindannyian tudjuk, hogy így van, miért köntörfalazunk?! Aztán jött a részleges megoldás, amit Nacsa képviselőtársam helyesen megdicsért, én egyetértek vele ebben az utolsó szóig. Az egyik legfontosabb családpolitikai lépés volt betiltani azt az örületet, ami iparszerűen folyt nagyon sok helyen. Ez egy megkerülhetetlen lépés volt.

Az én logikám a nacsai logikának a továbbvezetése a családi kártya tekintetében. Igen, korlátozni szeretnénk az összeg elkölthetőségét. Miért teszem ezt? Azért, hogy alapvető emberi jogokat csorbítsak? Dehogyan! Képviselőtársam, ne feledkezzen meg annak a gyermeknek az egészséges környezethez való jogáról, az élethez való jogáról, az egészséges fejlődéshez való jogáról! Kőkemény alapjogokat sorolok fel, és ezek állnak szemben az ön által említett esetben a szülő szabad rendelkezéshez való jogáról ezen pénzüsszegek felett. Ezek az alapjogok erősebbek, képviselőtársam! Akár a magyar Országgyűlésben vitatkozunk róla, akár az ENSZ előtt, akár az Európa Tanácsban, bármely összevetésben a gyermek egészséges fejlődéshez való joga mindig erősebb lesz az ön által említett jogosultságnál, akárhol, a világ akármely demokratikusan működő intézményében. Tehát igen, elismerem, csorbítani akarunk bizonyos jogokat, korlátozni egy sokkal magasabb rendű jogi szisztéma és jogi rendszer

védelve érdekekben, mert ha mi azt megtennénk ezen a bizottsági ülésen, hogy azt mondanánk, hogy csinálják a családok szabadon, ahogy akarják, és kimondanánk azt, hogy nem volt olyan gyermek Magyarországon, aki emiatt hátrányt szenvedett, akkor hazudnánk saját magunknak, egymásnak. Én ezt nem akarom, én ebben nem akarok partner lenni.

Tehát igen, van ebben korlátozási szándék, még hozzá gyermekvédelmi szándékból és céllal, és azt sem tagadom, hogy voltak viták a javaslat körül. Jellemzően balliberális oldalról kaptam támadást, jobboldalról még soha, és ott egy hasonló érv hangzott el, nem akarom megbántani ezzel az összevetéssel, ne úgy vegye, csak tényleg ez az egy hangzott el, hogy túl paternalisták vagyunk, és miért akarunk mi beleerőszakoskodni családok életébe. Nem akarunk, egy sokkal magasabb rendű jogszabályt, nem lebecsülve a másikat, szeretnénk kiemelt módon védeni.

A torta kapcsán semmiképp nem oktatnám ki Nacsa képviselőtársamat, mert tényleg az arányok akkor maradnak meg, ha minden részét növeljük, és szerintem ez lehet egy konszenzus közöttünk, hogy akkor a torta összes szeletét próbáljuk fölfelé pumpálni. Itt szeretném azért egy dologra felhívni önöket. Ez a 3300 milliárd forint a családtámogatásoknál nagyon jó, csak nem az egész családtámogatás, és jó lenne őszintén kommunikálnunk egymás között. Én a „Nők 40” programot fontosnak tartom, és hogy 40 ledolgozott év után hölgytársaim nyugdíjba vonulhassanak, azt fontos vívmánynak tartom. A „Férfiak 40” tekintetében azért tartanám ugyanennyire fontosnak, mert mi a statisztika szerint még hamarabb el is halálozunk, tehát reálisan nem várhatunk annyi nyugdíjban vagy egészségben eltöltött évet. *(Közbeszólásra:)* Köszönöm a megtisztelő hozzáfűzést, de akkor is fontosnak tartom kiemelni, hogy a „Nők 40” több mint 200 milliárdos költségvetésben benne van ebben a 3300 milliárdban, és önök ezt úgy emlegetik, mint családtámogatást. Ez egy nagyon fontos vívmány, van távoli köze egyébként a gyermekneveléshez, mert nyilván a nagymama akkor jobban részt tud venni az utódok gondozásában, és ez egy fontos dolog, de a szűken vett családtámogatások közé egyetlen európai kormány sem sorolja. Egy sem! Nem véletlenül, mert nem oda tartozik kategorizálás szerint.

De hogy ne a vita irányába evezünk, nagyon sok forrást fordítunk családtámogatásra, és ez jó dolog szerintem. A dermesztő az, hogy ebből mennyire-mennyire kevés eredmény jön ki. Ha megnézzük a magyar demográfiai mutatókat - megint azt kérem, hogy ne hazudjunk egymásnak, ebben a kérdésben biztos, hogy ne! -, ha így maradnak az élveszületési számok, mint ahogy most van, akkor az évszázad végére egy 6,5-7 milliós országban fogunk élni. És ez alól nincs kibúvó, ha önök nem kezdenek el változtatni, nem lesz kibúvó.

És hogy dicsérjek még egy kicsit, én nagy eredménynek tartom azt, hogy az élveszületések száma legalább szinten tudott maradni ebben a kormányzati ciklusban. De azért ne felejtsük el, hogy az írott magyar történelem négy legalacsonyabb születésszáma az önök kormányzása alatt következett be. 2011-ben 88 ezer - tehát a négy darab 90 ezer alatti élveszületési szám az önök kormányzása alatt fordult elő -, 2018 és '19 volt a két záróév, de 2013-ban is 90 ezer alatt volt a KSH szerint a születésszám, ez egy nehezen manipulálható statisztika. *(Dr. Pesti Imre távozik az ülésről.)*

Azt szeretném jelezni, hogy nagy a baj, és kellő tisztelettel kell a kérdéshez fordulni, de őszintén, mindenekelőtt őszintén. Azt látom, hogy olyan döntéseket szabad csak hoznunk, amelyek a demográfiai céloknak alárendeltek, és számomra minden vágyott magyar gyermek fontos, éljen az ország akármelyik szegletében. Még a család fogalma tekintetében is, ha Nacsa Lórinccal leülnénk, nem hiszem, hogy komolyabb vita lenne közöttünk, de biztos, hogy a vágyott gyermekek támogatása tekintetében nem lehet. Ezért kérem, hogy nyitottan álljanak ehhez a javaslathoz.

ELNÖK: Köszönöm a kiegészítést. Kormánypárti oldalról Sztojka Attila képviselő úr jelentkezik, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Kevés olyan helyzetben vagyok, amikor az én morális kérdésköröm felmerül, és amikor személyeskedésig kell menni. Azt gondolom, hogy talán higgadt választ úgy kellene adnom, hogy egy hiteles politikusnak alapvetően az imázsát az adja, hogy utánajár bizonyos dolgoknak. Azt látom, képviselő asszony, hogy ön a valós tartalomnak nem ment utána, és még a látszatát sem keltette.

Az, hogy engem morális kérdések vonatkozásában az utolsó helyre sorol, az az ön megnyilvánulásának egy módja, és lehet, hogy önt minősíti, engem pedig valószínűleg a választópolgárok fognak minősíteni megfelelő módon, ahogy azt majd az ő belátásuk diktálja.

De továbbmenve és az előterjesztéshez visszakanyarodva: azt gondolom, hogy a Széchenyi-kártyát és a családi kártyát párhuzamosan egymás mellé illeszteni azért nem célszerű, mert a Széchenyi-kártya alapvetően egy célzott dologra irányul, míg a családi kártyánál a gyermeknevelésre fordított összeg korlátozását, illetve behatárolását jelentené. Azt gondolom, hogy ha az alanyi jogúságot nézzük, akkor ebben a szülői felelősséget meg kell teremteni és fenn kell tartani. Az nem célszerű, ha ezt a fajta szülői felelősséget mi egy családi kártyával igyekszünk korlátozni. Én ebből a szempontból nem kívánom támogatni ezt a fajta javaslatot, hiszen a családi kártya számomra egy korlátozó intézkedést jelentene a gyermekek nevelésében, és a szülő felelősségének korlátozását is jelenthetné. Ráadásul általánosságban beszélünk, úgyhogy semmiképpen sem.

Az pedig, hogy van különbség köztünk, szerintem teljesen érthető, én másképp látom a magyarországi helyzetet és a világot is; ez lehet, hogy fenn is fog így maradni.

ELNÖK: Köszönöm. Úgy látom, az előterjesztő kért ismét szót. Mielőtt megadnám neki a szót, szeretném kérni, hogy amennyiben lehet, röviden foglalja össze, hiszen lehetősége van majd a vita végén összefoglalni a vitát, és egyben választ adni. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm. Egyetlen mondatot szeretnék csak mondani, nem kívánok visszaélni a türelmükkel. Képviselőtársamat, illetve kormánypárti képviselőtársaimat arra kérem, mondjanak három olyan gyermekneveléssel kapcsolatos dolgot most, amit nem lehetne családi kártyával megvásárolni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, ez valóban jól sikerült. *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Elég sok mindenre kell reagálnom. Nacsa úr, volt egy, nem emlékszem, hogy azonnali kérdésem vagy szóbeli kérdésem, méghozzá a Csák-minisztériumhoz, Vitályos Eszter válaszolt volna. Arra akartam felhívni a figyelmet, hogy nagyon sok, családokat érintő kérdés egyáltalán nem hozzá tartozik. Az ülésvezetőnek nem tetszett az érvelési technika, amit alkalmaztam, ezért nemes egyszerűséggel elvette tőlem a szót. Nem kritizálta a felszólalásomat, elvette tőlem a szót.

Egy nappal később a Nemzeti Összetartozás Bizottságában, ahol csak tanácskozási joggal lehetek jelen, mert Kövér László nem engedett be a bizottságba az

ellenzéki megállapodás ellenére, 30 éves szokásjogot felrúgva megtiltotta a tagságomat. Szóval tanácskozási joggal vagyok jelen, szintén elvették tőlem a szót, mert nem tetszett Pánczél úrnak a felszólalás, amit tettem. Nem kritizálta a felszólalásomat, elvette tőlem a szót. Úgyhogy lehet itt felháborodni azon, hogy én esetleg kritizálom azt, hogy egy-egy ügyben ki szólal föl, de nem vettem el senkitől a szót. Lehet értékelni a kettő között a különbséget.

Sztojka úr, akartam önnek is reagálni valamit a felszólalása második felére. Egy pillanat türelmet kérek. *(Tratai között lapoz.)* Majd meglesz, ha más nem, elküldöm e-mailben. Köszönöm.

ELNÖK: Megtisztel, képviselő asszony. Kérdezem, ki az, aki hozzá kíván még szólni. *(Nincs jelzés.)* Több hozzászólót nem látok, ezért a vitát lezárom, és az előterjesztőnek adom meg a szót, hogy összegezze a vitában elhangzottakat, és válaszoljon az esetlegesen benn maradt kérdésekre még. Köszönöm.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Mivel a bizottság nagyon bőkezű volt velem, és többször reagálhattam, ezért lényegében elmondtam ott azt, amit reagálásként szántam. Nem lenne korrekt önökkel szemben, ha ezeket tételesen megismételném.

Egyetlenegy zárógondolatot engedjenek meg: képviselőtársam jelezte, hogy nem támogatja a javaslatot, mert ez korlátozza a szülők gyermekneveléssel kapcsolatos jogait és az elkölthető összegeket. Én utána kértem, hogy mondjanak kormánypárti képviselőtársaim három olyan cikket, terméket, szolgáltatást, amit nem lehet megvásárolni családi kártyával. Önök nem tudtak ilyet mondani, nyilván ez az érv innentől kezdve, ha vannak még lábai, akkor legalábbis sántít.

Kérem, hogy ennek fényében értékeljék a javaslatot és szavazzanak a gyermekvédelemre, szavazzanak a gyermeket nevelő családokra. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak a kiegészítést. Szavazás következik. *(Jelzésre:)* Még egy helyettesítés most érkezett be, ez menet közben változott, dr. Pesti Imre képviselő urat, alelnök urat Bartos Mónika fogja ettől a pillanattól fogva helyettesíteni. Köszönöm szépen. Folytatjuk munkánkat, szavazás következik.

Határozathozatal

Ki az, aki támogatja a H/1911. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? (Szavazás.) 4 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* És így tartózkodás, ha jól számolom, nem is nagyon lehet, de azért felteszem a kérdést: ki az, aki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)* Természetesen tartózkodás a matematika szerint nem is lehet.

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 4 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba. Köszönöm szépen mindenkinek a munkáját.

Egyebek

Az utolsó napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem, hogy ki az, akinek van felvetése. Látom, hogy Sebők Éva képviselő asszony jelentkezik. Képviselő asszony, öné a szó.

Sebők Éva felvetése

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen, rövid leszek. Tájékoztatni szeretném a tisztelt bizottságot a kettővel ezelőtti alkalomhoz hasonlóan. Az orosházi

Dr. László Elek Kórház és Rendelőintézet továbbra is azzal az állítással él, hogy nem tudják egy adott időpontra kiadni a saját dolgozóik létszámadatait osztályonkénti bontásban. Ebben a hozzáállásban most már a Belügyminisztérium is támogatja önöket. Kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy önök is várjanak el többet úgy a minisztériumtól, mint az intézményeiktől, ez fontos adat a bizottság jövője és működése szempontjából. Köszönöm.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Van-e bárki másnak a bizottság tagjai közül még közlendője? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, mindenkinek megköszönöm a mai munkát és a bizottsági ülést bezárom. További szép napot és szép hetet kívánok mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 18 perc)

Varga Zoltán
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Baloghné Hegedűs Éva és Barna Beáta